

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobkyně: **E. K.**, bytem X, adresa pro doručování X, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2013 č.j. x,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované č.j. x ze dne 1.10.2013 byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.7.2013 č.j. x, jímž byl žalobkyni snížen invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo odůvodněno tím, že žalobkyně podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení pro Prahu 5 ze dne 10.6.2013 je od 6.8.2012 invalidní v I. stupni, neboť její pracovní schopnost poklesla o 35 %. V řízení o námitkách byl vypracován posudek posudkovým lékařem České správy sociálního zabezpečení, dle kterého pokles pracovní schopnosti žalobkyně je 35 %.

Žalobkyně v žalobě uvádí, že její zdravotní stav se rozhodně nezlepšil natolik, aby došlo ke snížení invalidního důchodu na I. stupeň. Požádala o nové posouzení zdravotního

stavu s poukazem na lékařský nález ze dne 12.12.2013 a výsledky biopsie, které přislíbila dodatečně dodat.

Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 14.4.2014 zjistil, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Posudková komise zjistila, že u žalobkyně šlo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po zhoubném nádoru pravého prsu, onkologická terapie (radioterapie, chemoterapie, hormonoterapie) ukončena v září 2009. Šlo o zdravotní postižení, které je uvedeno v kap. II. odd. A pol. 1b příl. vyhl. č. 359/2009 Sb., kde procentní míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena 15 – 25 %. Posudková komise stejně jako lékař ČSSZ stanovuje procentní míru poklesu pracovní schopnosti horní hranicí, tj. 25 %. Vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení (psychické onemocnění) zvyšuje posudková komise tuto hodnotu o 10 %, takže celková procentní míra poklesu pracovní schopnosti činí 35 %. Posudková komise nemohla hodnotit podle dalších položek uvedených v citované kapitole a oddílu příl. vyhl. č. 359/2009 Sb., protože u posuzované nebyla zjištěna posudková kritéria zde uvedená. U posuzované se jedná o dlouhodobou remisi onkologického onemocnění bez významného omezení schopnosti vykonávat běžné denní aktivity. Schopnost pracovního zařazení zhoršuje psychická labilita se sklonem k depresivitě při závislé poruše osobnosti. Žalobkyně je vzhledem k poklesu pracovní schopnosti o 35 % schopna vykonávat výdělečnou činnost v podstatně menším rozsahu a intenzitě s využitím dosaženého vzdělání.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.r.s.). Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ust. § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31.12.2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mimo jiné bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31.12.2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek Posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.r.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska

své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

V projednávané věci soud postupoval tak, jak mu ukládá zákon a při svém rozhodování vyšel především z vyžádaného posudku Posudkové komise MPSV, která se podrobně vyjádřila k zdravotním potížím žalobkyně a její pracovní schopnosti a navíc se ztotožnila s posouzením, které učinil lékař Pražské správy sociálního zabezpečení a lékař České správy sociálního zabezpečení dne 24.9.2013. Při vypracování posudku vycházela komise z lékařské dokumentace žalobkyně, na jejímž podkladě vyhodnotila vývoj jejího zdravotního stavu a přihlédla i k nejnovějším lékařským zprávám z onkologického vyšetření ze dne 23.5.2013, z psychiatrického vyšetření ze dne 27.5.2013, z radiodiagnostického vyšetření ze dne 21.11.2013, z biopsie pravého prsu ze dne 2.12.2013 a ze zprávy ošetřující praktické lékařky žalobkyně ze dne 12.12.2013. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.

Soud z tohoto důvodu při svém rozhodování vyšel z posudku Posudkové komise MPSV ČR ze dne 14.4.2014 a pokud u žalobkyně šlo k datu vydání napadeného rozhodnutí o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák.č. 306/2008 Sb., rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1.10.2013 č.j. x shledal jako správné, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému nelze náhradu nákladů řízení v souladu s ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. přiznat.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. května 2014

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně